

מאמר נשא את ראש – ה'תשמ"א

מאט

כבוד קדושת

אדמו"ר מנחם מענדל

זצוקללה"ה נבג"מ ז"ע

שניאורסאהן

מליבאוועיטהש

בלתי מוגה

יוצא לאור לש"פ נשא, י"א סיון, ה'תשפ"ה

יוצא לאור על ידי מערכת
„אוצר החסידים“

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקווי
שנת חמישת אלף שבע מאות שמונים וחמש לבראייה
שנת השבעים וחמש לנשיאות כ"ק אדמו"ר ז"ע

לעילוי נשמת

הרה"ח ר' נתן בהרה"ח הרב משה ע"ה

אשכנזי

נפטר ט"ו סיון ה'תשס"ה

ת' נ' צ' ב' ה'

נדפס על ידי ולוכות

מנחם מענדל וזוגתו מרת מושקא

וב"ב: דבורה, נתן, טיבע-לייבע וקיילא
שיחיו לאורך ימים ושנים טובות ובריאות

אשכנזי

לנחת רוח היהודי חסידיoti
ולהצלחה רבה ומופלגה בכל אשר יפנו
בטוב הנראה והנגלה בGESCHMIEDTEN וBERUCHEN
מתוך שמחה וטוב לבב

הענינים, ועוד עיקר — לדבר עם זקני אנ"ש חב"ד אשר באה"ק ת"ו ע"ד מסורת אבותיהם ולכל בראש אבות הרוחנים, רבותינו נשיאנו, בכל האמור וכיו"ב. בס"ד.

עוד גם זה עיקר אשר כשייחלייט בתוקף לעשות בכוון האמור, הרי הכנסה לפעולה זו עצמה מורה ומדריכה מעוררת ומעודדת ומוסיפה כח, ובדברי חז"ל, מי שיש לו מנה וזכה מأتים, והמנשל ברוחניות עאכוי"כ. והרי זכות הרבים מסיעתו.

אינו כותב אוזות חינוכו וכו', ובכ"א תקוטי חזקה שיש לו קביעות עתים בכל יום בלימוד תורה הנגלה וכן בלימוד פנימיות התורה שבדורנו נתגלתה בתורת החסידות, שאם בהנוגע לכל אחד ואחד מוכראח הוא לימוד זה, עאכוי"כ בזה שהיכולת בידו להשפייע בסביבתו בכלל ובסביבת צעירים בעלי מץ ועומדים בפתח חייהם בתור עצמאים וכו' וק"ל.

ברכה לבשו"ט בכל האמור

בשם כי"ק אדמור"ר שליט"א
מציר

פתח דבר

לקראת ש"פ נשא, י"א סיוון הבעל"ט, הנהנו מוצאים לאור (בஹזאה חדשה ומתקونة) מאמר ד"ה נשא גוי, שנאמר בהתווודות ש"פ נשא, ד' סיוון חיטshm"א — הנחה בלתי מוגה.

*

בתוך הוספה — מכתבים (תධפס מכרci אגרות-קדושים שמכוונים עתה לדפוס).

*

ויה"ר שנזכה תיכף ומיד ממש לקיום הייעוד "הקיים ורנו גו", ומלכנו נשיאנו בראשם, ויושמענו נפלאות מתרתו, "תורה חדשה מאתי תצא".

עוד הנחות בלה"ק

אסרו זג השבעות, ה'תשפ"ה
שבועים וחמש שנה לנשיאות כי"ק אדמור"ר זי"ע
ברוקלין, נ.י.

©

Published and Copyright 2025 by
LAHAK HANOCROS INC.

788 Eastern Parkway Suite #408 | Brooklyn, New York 11213

Tel. (718) 604-2610

info@lahak.org • <http://www.lahak.org>

The Kehot Logo is a registered trademark of Merkos L'inyonei Chinuch.

5785 • 2025

Printed in the United States of America

ובדברי חז"ל, מי שיש לו מנה וזכה מأتים: ראה קה"ר פ"א, יג. פ"ג, י. רמב"ן ובחוי ס"פ חמ"י שרה. ועוד.

וכותר רבויות: ראה אבות פ"ה מ"ת.
ובכ"א: = ובכל אופן.

נדפס בדפוס

CH Print & Ship

478 Albany Ave. Brooklyn N.Y. 11203
(718) 771-5000

נסדר והוכן לדפוס

על ידי חיים שאול בן חנה

בדפוס "עוד הנחות בלה"ק"
(718) 604-2610

נדפס בסיווע ולזכות יצחק בן לאה זוגתו רבקה ויקה בת רחל ומשפחתם שיחיו

הוספה

א

ב"ה, יי' א שבט תש"י
ברוקליין
שלום וברכה!

ע"י הרה"ח אי"א נו"ג עוסק בצ"צ רב פעילים כו' מוויה . . . נתקבל בקשה
ברכה פ"ג עברו ויקרא בעת רצון על הציון הק' של כי"ק מוויה אדמוני'
צוקללה"ה נבג"מ זי"ע.

ובודאי לモותר לעוררו אשר בהנאה עם בע"ב, הנקודה בזה — שלא
לחותר על עניינים של יראת שמים וכי"ב, אבל לדבר עם הבע"ב בנוסח כזה שגם
דעתם כן הוא, ולא באופן של ויכוח ונצהו על דעתם שלהם. ומהນכון עוד יותר
שאותם העניינים וואס מידארף דורכפירען, לעשות זה ללא בליטות, שאז כמו
בע"ב אין משימים לב זהה. ויה"ר שיבש"ט בכל האמור.

ברכה לשורות טובות

בשם כי"ק אדמוני' שליט"א

ב

ב"ה, גי מנייא תשכ"ה
ברוקליין

הרב . . . שי

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת מכתבו מכ"ז תמוז, בו כותב אודות משותנו, אשר רב
צבי הוא בזכה", וכן ע"ד הפגישה שלו עם פעילי אנשי חב"ד, פעליה בקרוב
אלו שלע"ע עדין רוחקים הם, וسؤال הוראות בפועלות האמורה.

והנה נוספת על אשר קשה לבאר עניינים אלו בכתב, הרי אין כל צורך בזיה,
כיוון שרואה הפעילים בעת פעולתם, ובשיחה עמם פא"פ יכול לברר בפרטיות

א

בע"ב: = בעלי-בתים (חברי הקהילה).

ב

פא"פ: = פנים אל פנים.

ה) רע"י העבודה בגין הקוין הנ"ל פועלם עניין הגאולה⁵⁵, כולל גם גאולת השכינה, כדרשת רוז'על הפסק⁵⁶ ושב ה' אלקי את שבותך, והшиб לא נאמר אלא ושב, והרי עניין זה כלל בעבודת בני מררי, שהו"ע כובד ראש דתפלה, דנוסך על המובה בפירוש רש"י שכובד ראש היינו הכנע והשלות (VIDOUHE השקו"ט שבפרש"י איתא רקסנעה⁵⁷), ידועה תורה הה"מ⁵⁸ (הובאה בדורשי רבינו הוקן והצ"ץ וכרכ'⁵⁹) עד לד"ה אין עומדין לכ"ק מז"ח אדרמו"ר⁶⁰ שקיים על כובד ראש דשכינה, שהו"ע בכל צורתם לו צר⁶¹. ויה"ר שממציר זה יבוא המרחבכו, ועי"ז יהיו יתרכז האור הבא מן החושך, כשם שהיה במת' (כמובאר בזהר פ' יתרו⁶²), ונזכה לקבלת התורה בשמחה ובפנימיות, עד לגילוי תורה של מישיח, שעוז"ג⁶³ יشكני מנשיקות פיהו כי טובים דודיך מיין, שיין היינו תושב"כ ותושבע"פ⁶⁴, אוריאן תליתאי שניתנה בירחא תליתאי עם תליתאי ע"י תליתאי⁶⁵, זה משה, גואל ראשון הוא גואל אחרון⁶⁶, יבוא ייגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו, במהרה בימינו ממש.

-
- (62) סה"מ תרפ"ה ע' שלא.
 (63) ישע"י סג, ט.
 (64) סז, ב. סח, א. וראה אורה"ת יתרו ע' חטיב ואילך. חה"מ תרמ"ז ע' מב ואילך. תש"ט ס"ע 56 ואילך.
 (65) שה"ש א, ב' ובפרש"י שם.
 (66) ראה ע"ז לה, א' ובפרש"י. ירושלמי ברכות פ"א ה"ד. שהש"רעה"פ (ב).
 (67) שבת פח, א.
 (68) ראה שמו"ר פ"ב, ד. זה"א רגנא, ג'. שער הפסוקים להאריז"ל וחיה מט, י' תור"א ר"פ משפטים (עה, ב).
- (56) ראה שם ח, א.
 (57) מגילה בט, א.
 (58) נצחים ל, ג.
 (59) ראה סה"מ תש"ז ע' 203 בהערה.
 לקור"ש חל"ד ע' 69 הערכה 18.
 (60) אור תורה סימן נו. תנ.
 (61) ראה לקורת בהעלותך לה, א. מאמרי אדרמו"ר הוקן מאזר"ל ע' מב. תקס"ג ח"ב ע' תקט. סידור (עמ דא"ח) יט, טע"ג [לב], א.
 אורה"ת תשא ע' א'תחלד. ח"ח ע' ג'צח ואילך. סה"מ תרל"א ח"ב ע' תה. ע' תקצז. תרס"ה ע' קצ' [רפונו]. פר"ת ע' רס"ד ואילך.

ב"ד. ש"פ נושא, ד' סיון, ה'תשמ"א

(הנחה בלתי מוגה)

נשא את ראש בני גרשון גם הם גוי¹. וצריך להבין² מה שבגי בני קחת נאמר לפניו³ נשא את ראש בני קחת, ובבני גרשון נאמר נשא את ראש בני גרשון גם הם, היינו שהם בהם יישנו עניין נשיאת הראש, אבל באופן שהם טפחים לבני קחת (גם הם), ואילו בבני מרים לא נאמר הלשון דנסיאת ראש, אלא רק תפקוד אותו⁴. גם צריך להבין בנסיבות העניין דנסיאת הראש הנ"ל שנאמר בנסיבות הלויים בקשר לנשיאת המשכן וכליו, הקמתו והורדתו, בעת מסעות בני⁵ בדבר, דיוון שהتورה היא נצחית⁶, הרי מובן שפרט הדברים שבענין זה הם הוראות נצחיות בעבודת כא"א מישראל. ובפרט ע"פ האמור שענין זה קשור עם הקמת והורדת המשכן, והרי עניין המשכן ישנו בכוא"א מישראל, כמו"ש⁷ ושכנתינו בתוכם, ואמרו רוז'לי⁸ בתוכך כא"א מישראל, ומזה מובן שיש הוראה נצחית מג' המשפחות דשבט לוי שעסכו בנשיאת המשכן וכליו, קחת גרשון ומררי. וצריך להבין מהי הוראה זו. וגם צריך להבין מהי ההוראה בעניין המסעות בכלל, שוגם בהם יש הוראה מיוחדת בעבודת האדם, שהרי הם קשורים עם עניין הקמת והורדת המשכן כנ"ל. ובעניין המסעות גופא צריך להבין העניין שכמה מסעות היו לפני בנין המשכן, והגם שרוב המסעות היו לאחרי בנין המשכן, והتورה על הרוב לדבר⁹, מ"מ, מכיוון שהוגם ע"ד המסעות הראשוניים מסווג בהתורה, ובאריכות גדולה [ע"ד] מעשה אבות שנאמרו בארכיות לפי ערך תורותן של בניים שיש בה כמה גופי תורה שניתנו ברミזה בלבד, באוט יתירה וכיו"ב¹⁰, הרי מובן שגם בהם יש הוראה מיוחדת בעבודת כא"א מישראל גם לאחר שהוקם המשכן.

ב' העניין הו, דנהנה כללות בעבודת האדם עלי אדמות היא להיות בבחיה¹¹ מהלך ונוסף מלמטה למעלה, וכמ"ש¹² גבי אברהם

-
- (1) פרשותנו ד, כב.
 (2) ראה גם לקורת ריש פרשותנו (כ, א. כא, קרוב לתחלתו ד"ה ושני פסוקים). של"ה סט, א. רא, א. שכח, ב. שכח, ב.
 (3) במדבר ד, ב.
 (4) ראה מורה נבוכים ח"ג פל"ה.
 (5) תניא רפי"ז.
 (6) תרומה כה, ח.
- (7) ראה ראשית חכמה שער האהבה פ"ז
 (8) ראה גם קורת ריש פרשותנו (כ, א. כא, קרוב לתחלתו ד"ה ושני פסוקים). של"ה סט, א. רא, א. שכח, ב. שכח, ב.
 (9) ראה ב"ר פ"ס, ח.
 (10) לך לך יב, ט.

הлок ונטוע הנגבה. דנה, הנשמה ירצה למטה מאיגרא רמא לבירא עמייקתאי¹⁷, וירידה זו היא לצורך עלי', שעהלה למקום גבוח יותר מן המוקם שמננו ירצה, וכמ"ש¹⁸ והרוח תשוב אל האלקים אשר נתנה, וכל הנוטן בעין יפה הוא נוותן¹⁹, והינו ע"י מילוי שליחותו בעולם, אני נבראתי לשמש את קוני²⁰, לעשות לו יתי דירה בתתונות²¹, שהוא ע"ז המשכת העצמות בתתונות, וכמו דירה כפושטה, שהדר בה נמצא בה בכל עצמותו²². וזהו כללות עניין המשעותיהם במספר מ"ב²³, מבואר בקבלה²⁴ שהעלוי ממלטלים"ע היא ע"י שם מ"ב שהוא שם בן מ"ב אחרות (וגם נכלל במילויים של שם הווי²⁵), וזהו גם מה שבפי ראשונה דק"ש שהיא בבחיה הלאה מלטלים"ע יש מ"ב תיבות²⁶, ומזה ממש גם במשעות כפושטם שהם במספר מ"ב.

ובפרטיות יותר יש בעניין המשעות ב' אופנים, המשעות שלפני בנין המשכן והמשעות שללא"ז, ככלומר, שיש המשעות שיכולים להיות גם לפני עניין המשכן, ויש המשעות שבהם צרייכים לעניין המשכן. והענין זהה, דנה, יש עניינים שהאדם אינו צריך לעובדה והתבוננות מיוחדת כדי לקייםים, לפי שנינתן לקייםים בקהלות. וכך כריעה במודים שענפשי כרע²⁷, ללא צורך כלל בתבוננות (שהרי אם היא צריכה להתבונן וכיר), הנה עד שהי מסיסים התבוננותו כבר גמר הש"ץ אמירות מודים וכו'). ועד"ז בכמה עניינים, כפי שידע איניש בנפשי²⁸ שיש עניינים שיכול לפעול אותם בעצמו בנקל, וכך בצדקה, שיש בנו"א שמתבעם הם בעלי צדקה, ואין צרייכים התבוננות בשבייל זה, אלא מיד כשצרייכים לחת צדקה הה' נוותנים וכו', לפי שהם גומלי היסדים מצד נפשם האלקית. ואפילו אם בחיצונותיהם יש להם איזה פני' כו', הרי מובא בתניא²⁹ שעשית צדקה

(17) ראה לקו"ת מסעי צב, ב ואילך.
ואה"ת פרשנתנו ע' לרלה.

(18) ראה פע"ח שער הקדושים פ"א
(הבא בלקראות שם). זה"ב קלב, ב (הבא
בלקו"ת שם צה, ד).

(19) ראה עץ חיים שער מו (שער כסא
הכבד) ספ"ג.

(20) ראה פרי עץ חיים שער הק"ש פ"ח.
לקו"ת ואתחנן יב, ד.

(21) ירושלמי הובא בתוד"ה עיון – שבת
ק itch, ב.
(22) ספ"א.

(11) לשון חז"ל – חגייה ה, ב.
ואה"ת פרשנתנו ע' לרלה.

(12) קהילת יב, ז. וראה לקו"ת האזינו עא,
ג ואילך.

(13) ב"ב נג, א. ושנ".
קדרושין פ"ב, א.

(14) קדרושין פ"ב, א.
ב"ז ספ"ג. במדבר"ד פ"יג, ו. תניא רפליז.
ובכ"מ.

(15) ראה תנחומה בחוקותי ג. פרשנתנו טז.
ב"ז ספ"ג. במדבר"ד פ"יג, ו. תניא רפליז.
ובכ"מ.

(16) ראה מאמרי אדמו"ר הוזקן תקס"ה
ח"א ע' תפט (ועם הגהות – אזה"ת שה"ש
ח"ב ע' תרעת ואילך). אזה"ת בלק ע' תתקצז.
המשך תורשו ס"ע ג ע' ח[.]

העובדת בכל ג' הקוין. וכמשנת³⁰ גבי רשב"י שתורתו אומנתו³¹, שאף שכן ה' פטור מתפללה, לפי שתורה היא חי' עולם ותפללה היא חי' שעاه³², ובכלל מאתים מנה³³, מ"מ ה' אצלו עניין התפללה, לפי שמאמר זה (בכלל מאתים מנה) גופא מובן שיש כאן גם מציאות המנה, אלא שהוא בכלל בהמאתים. וכן ה' אצלו עניין קיום המצוות, כדי איתא בירושלמי³⁴ שהפסיק לעשות סוכה ולבנות לולב נויש למך, שהוא גם העשוי במנהג נשיאי חב"ד שהיו אוגדים בעצם את הלולב ומניין, והוא היביאו במנהג עברכ הגה"ס (כפי שמספר ב"ק מ"ח אדרמו"ר³⁵ שכן ה' מנהג אביו ב"ק אדרמו"ר (מההורש"ב) נ"ע, וגם חינך אותו כשהי' בגיל טף, שיעמוד על ידו וייחוץ הלולב ומניין וכו'), דאגידת הלולב הוו' העשות לולב, ומה שעשו זאת בסוכה לפני כניסה החג, הוו' העשות סוכה, דאף שקיים מצות ישיבה בסוכה הוא אחריו כניסה החג, הרי התחלה עשיית הסוכה לדירה ע"י עשיית דבר שרגילים לעשותו בבית (תשבו כעין תודרו³⁶) שייכת כבר לפני החג, ולכן עניין אגידת הלולב בסוכה בערב הגה"ס הוא כמו לעשوت סוכה].

ונוסף לכך שצ"ל העבודה בכל ג' הקוין, הנה גם כל א' מג' הקוימים הנק' צ"ל כולל גם משאר הקוין. וכמו בתפלה, עבודת בני גרשון, שנכללים בה גם הקוימים דקחת ומררי. והענין זהה, דנה ידוע שיש עניין לימוד התורה לפני התפלה, כאמור מביבהכ"ג לביבהמ"ד, הינו שבתחלת עיקרו צ"ל אחרי התפלה, כאמור מביבהכ"ג לביבהמ"ד ללימוד תורה, ובכאמורABA צ"ל התפלה בביבהכ"ג ומשם הולך לביבהמ"ד ללימוד תורה, ונוסףABA צ"ל התפלה לומדים תושב"כ ותושבע"פ וכו', ואח"כ הוו' העשיה עצמה, העבודה בני גרשון, שהו' העשיה. ונוסף זהה יש בתפלה גם מעבודת בני גרשון מרירות, כאמור³⁷ אין עומדין להתפלל אלא מתוך כובד ראש.

(46) ב"ה אם בחוקותי תלכו פ"ג (לעיל
תו"מ חס"ה ע' 23 הערכה תש"ז. וראה גם
ע...).

(47) שבת יא, א.
(48) שם י. א. וראה סה"מ תורכ"ז ע' רסז
סקג"ה. ושנ".

(49) ב"ק עד, א. ב"ב מא, ב.
(50) שבת פ"א סוף ה"ב.

(51) ראה ספר השוואות-Tractatus ע' 294. ע'
329. תש"ד ע' 13 ואילך. תש"ח ע' 193.

והענין הוא, דהנה בני קהת היו נושאי הארון, ולכון הוקדם מניינם למןין בני גרשון, אף שגרשותן הוא הבכור, לפי שהם נשאו את הארון, שהרו"ע התורה³⁴ (וכמו במשנה הנ"ל, שתורה נמנית ראשונה, לפני עבודתה וגמר"ח). ויל' שהזו מ"ש גבי בני קהת ולא יבואו לראות כבעל את הקודש גו³⁵, דקאי על חלק הנסתור דתורה שהי' צפונ וועלם, ורק מזמן הארץ"ל מותר ומצווה לגלות זאת החכמה כו³⁶. ונענין בני גרשון הוא קו העבודה והתפללה, כמבואר בלקוטי בפרשנותו³⁷ שגרשותן עניינו בח'י אהבה, שהזו עיקר עניין התפללה, כמאמר³⁸ לית פולחנא כפולחנה דרוחימותא. וזה גם מה שגרשותן הי' הבכור, כי חסד (בח'י אהבה) היא ראשית המדרות, יומא דואיל עם כוליו יומין³⁹. ונענין בני מררי הוא קו הגמ"ח שהזו כללות עניין המצוות, לפי שעשיית המצוות היא בדברים מרימים, דאף שלא הוכשרו למלאתם שמים אלא מן הטהורים והמותרים בפייך⁴⁰, מ"מ, מעשה המצוות צ"ל מדברי חולין דוקא, שהרי אי אפשר להקריב קרבן מבמת הקודש, וכן אי אפשר ליתן צדקה ממעות הקודש.

ובזה יובן גם הטעם שענין נשיאותו ראש נזכר בבני קהת ובבני גרשון ולא נזכר בבני מררי, שהזו לפי שיעיר עניין ההתנשאות הוא בתורה, כאמור⁴¹ מאן מלכי רבען. וישנו גם בתפללה, שהרי בתפללה צ"ל כעבדא קמי מררי⁴², והרי עבד מלך מלך⁴³, ועד שעבד מלך מלך⁴⁴ (בל' כ"ף הדמינו). וזה גם מה שבתפללה מבקשים כמה בקשות וمبرכים בשם ובמלכות, לפי שבתווחים בלי ספק וספק ספיקא שהתפללה תתקבל (כדייתא באגאה⁴⁵). אמןם בני מררי לא נזכר עניין הנשיאות ראש, לפי שעבודת בני מררי הו"ע המריות כו', היפך עניין נשיאת ראש.

ד) **והנה** אף שהענין הכוי נעלם בין ג' הקווים הוא לימוד התורה (כמשנתה⁴⁶ שבה הוא עיקר הענין דנסיאות ראש), מ"מ צ"ל

לగרמייהו היא אצל אומות העולם, אבל בניי הם גומלי חסדים בטבעם, מצד פנימיות נפשם האלקית (כמו"ש הרמב"ם²³ שכוא"א מישראל רוצה בטבעו לקיים רצון קונו), וכן גם בנסיבות לשאר הסימנים שיש בישראל, שהם ביישנים ורחמנים²⁴. ועוד"ז בלימוד התורה, שיש בנ"א שהם מתלמידים בטבעם, ולכון בקהל אצלם ללימוד תורה כו'. והגם שUMBAR בתניא²⁵ שgam מ"ש הוא מתחמייד בטבעו אעפ"כ הוא אוהב את גופו יותר בטבעו, מ"מ, איןנו צריך לזה השתדלות כ"כ. ועוד"ז בכללות בנ"י, שנחלקים לזר' סוגים, נגד ז' נרות המנורה²⁶, שאצל כאו"א יש עניינים בעבודתו שנקל שבטיים וגוי' עד שואב מימי"ק²⁷, שאצל כאו"א יש עניינים בעבודתו שנקל להציגים כו'. וזה עניין המשכן, היינו העבודה שאין כו' בעניין המשכן כדי להשיגה. אמןם רוב המפעות הם לאחורי בניין המשכן, לפי שרוב העבודה האדם ע"י עבודה ויגעה בהשתדלות המשכן, ולכון צריך לנינתה כז' מה מענין המשכן. ובכללות, ב' אופנים יתרה, ולכון צריך לנינתה כז' מה מענין המשכן. אליהם ואשר לא עבדו²⁸, של זה אמרו רוז'ל²⁹, לפי שמאה פעמים זהו טבעו ורגילותו, ולכון איןנו צריך השתדלות יתרה על זה, משא"כ הפעם הק"א שהוא יותר מרגילותו כו'.

ג) **והנה** הנתינית כה לעבודה הנ"ל היא ע"י קהת גרשון ומררי. וביאור עניינם בעבודת האדם יובן ע"פ מה שאמרו רוז'ל במשנה (בפ"ק דאבות³⁰) על שלשה דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל גמ"ח. ובಹקדמים דהנה כתיב³¹ גם את העולם נתן בכלם, היינו שהעולם נתן לבבו של אדם, ואמרו רוז'ל³² בראשית בשליל ישראל שנקרו רاشית, ועד שבנ"י הם בעה"ב על העולם, וכמאزو"ל³³ שהם בוראים עולמות. ומהז מובן, דכש שכל העולם עומד על ג' דברים הנ"ל, כן הוא בעבודת ישואל, שיעירה ג' דברים אלו. וזה עניין קהת גרשון ומררי, תורה עבודה וגמר"ח.

תש"ח ע' 144. וש"ג.

(40) שבת כה, ב. קח, א. מכות יא, א.

(41) ראה גיטין סב, א.

(42) שבת י, א.

(43) שבאותה מז, ב.

(44) ב"ר פט"ז, ג. תנחותא צו יג. ספרי

ופרשי"י דברים א, ג.

(45) פ"י".

(34) ראה במדבר פ"ו, א.

(35) במדבר ד, כ.

(36) תניא אゴה"ק סכ"ו (קמבר, ב).

(37) כד, ג ואילך.

(38) ראה זהר ח"ב נה, ב. ח"ג רוז, א.

לקורת שלח מב, ג. קונטרס העבודה פ"א.

פ"ג ואילך.

(39) ראה זהר גג, א"ב. קצא, ב. סה"מ

(23) הל' גירושין ספ"ב.

(24) יבמות עט, א.

(25) פט"ז.

(26) ראה לקו"ת בהעלותך כת, ג. ובכ"מ.

(27) נצבים כת, טי. וראה זהר"ב פב, א.

(28) מלacci ג, ח.

(29) חנינה ט, ב. וראה תניא פט"ז.